
Kdo se přidá ke studentům

Kdo se přidá ke studentům

26.1.2012 Literární noviny Strana 2 Komentáře, autor: Ondřej MRÁZEK

Ministru školství se osobitou směsicí podlézavosti a neomalenosti nevědomky podařilo vytrhnout studenty z dlouhého občanského lenošení.

Studenti mají hned několik výhod – pro jejich nezkušenost a mládí lze jim mnohé odpustit, tím spíše, že za svůj krátký život zatím neměli příležitost nechat se zkorumpovat. Navíc se mohou hlásit ke svým předchůdcům, kteří mají v moderní české historii pověst těch, kdo se na rozdíl od blanických rytířů, skutečně probudí, když je národu nejhůře. Zazlívat jim mladickou nerozvážnost, se kterou propadli knížecímu šarmu a ideologickým svodům stran, proti jejichž politické praxi se teď bouří, by bylo malicherné. Stejně naivní by ale bylo doufat, že ze dne na den změnili své politické přesvědčení natolik, aby byli schopni vidět problém školního a připravovaných reforem vysokých škol v širším společenském a politickém kontextu.

Největším nebezpečím je v tomto směru opět smutně směšný hrdina Josef Dobeš. Jeho prohlášení o „důrazném odmítnutí neodpovědného postoje těch, kteří vyzývají studenty k nepokojům“, a zupácký tón, s nímž si pozval reprezentanty stále ještě do značné míry svobodné akademické obce na kobereček, stejně jako jeho velkohubá kázání o jediné správné cestě pro české školství, svádějí k iluzi, že defenestrováním ministra lze dosáhnout nápravy. Problém připravované reformy a zavedení školního je ovšem daleko širší. Vyvolal už nesčetně studentských protestů v Evropě i v Británii a český ministr je jen manažerem plnícím s úsilím podlézavého šprta svěřený úkol. Ke stržení klapky ze studentských očí naštěstí přispěchal na pomoc sám jeho ochránce – prezident Klaus. Arogantní prohlášení, jak je pobouřen tím, co si akademický svět dovoluje, nenechá snad ani ty nejhoupější studenty na pochybách, nechajjí si to líbit, nebo ne.

K tomu, aby oprávněné protesty studentů proti privatizaci a tunelování akademické půdy jako jedné z posledních oáz svobodného prostoru uspěly, je třeba, aby při nich nezůstali osamoceni. Jelikož je nanejvýš pravděpodobné, že ministr svoji reformu nestáhne, v týdnu od 27. února slibují studenti další protesty v ulicích. Podpoří je stávkou herci divadel, s reformami nespokojení dopraváci, učitelé, lékaři, vědci? Podpoří je generace jejich rodičů, na jejichž bedra by placení školního padlo? Měli by. Jinak bude za pár let náš národ ještě nevzdělanější, zabeďněnější a snáze manipulovatelný než dnes. A to už je co říct.